

Drvarjenje in prevoz lesa

V Rovtih so od nekdaj delali in služili z »golcvanjem« in »furengo« lesa. S Štefonovim Tonejem sva »golcvala« skupaj. V letu 1948, ko še ni bilo motornih žag, sva imela žago amerikanko, s katero sva podirala na roke. To je bilo težaško delo. Na leto sva »podrla« po tristo kubikov lesa in več. Smreke sva najprej podrla, nato »omajla« in »čresje« (lubje) povila, da se je posušilo. Potem smo ga vozili na železniško postajo na Jesenice, kjer smo ga prodali.

Smreke smo pustili cele, da se je les lahko posušil. Šele jeseni so jih razžagali na štirimetrne hlode. Hlodi so bili tako bolj lahki in smo jih lažje zlagali na kupe. Pazili so, da se v gmajni ne bi delala škoda, zato so les pozimi vozili po snegu. Furali so z voli in konji do žag v dolini, na Staro Savo in do Šrajeve žage na Plavžu. Na dan sva s Tonejem naredila po eno furo. To delo je bilo vir zaslužka in to težko prisluženega.

Boris in Ivan Razingar pri drvarjenju